

tinuo non acquievimus carni et sanguini, non timentes scilicet ubi non erat timor, sed de Dei misericordia confidentes, hoc crebro et diu habuimus in precibus nostris, hoc in desideris nostris, hoc in jejuniis et nostris afflictionibus, ut benigna Dei pietas gloriosum corpus pii Patris Evurtii famulis suis revelaret his temporibus nostris. Misertus est nostri Dominus, et desiderium pauperum suorum exaudivit. Nam quod petebamus accepimus, quod querebamus invenimus, apertum est nobis ubi pulsabamus. Sæpe quidem domini et Patres nostri quicumque pene tam episcopi quam abbates orandi gratia, seu nos visendi, ut assolet, ad nos divertebant, submonebant et inclabant pravitate nostram, ut sine cunctatione illud singulare gaudium nostrum quæreremus. Sed et dominus Sugerius abbas Sancti Dionysii, vir alii consilii et prudentiæ excellentis, cum die quadam Aurelianus venisset, ductus est a nobis in secretarium quoddam ecclesiæ nostræ, quod post altare gloriosi Patris Evurtii quadam parietis interclusionem ab accessu publico erat seclusum, Ostendimus ei thecam quamdam magnam ligneam, quæ deluceps super ipsius sancti venerabile sepulcrum ab antiquo sita est, in cujus fundo longus quidam et subniger lapis, quem achlesiam (sic) vo-

lunt, qui ad nihil aliud quam ad clausuram sepulcri videtur præparatus, magnum magni thesauri absconditi indicium præstabat intuenti. Tum ille, hic est, inquit, hic quærite, quia hic invenietis. Et adjecit: Nolite differre; exaltate Deum, et exaltatus exaltabit vos (*Psal. xcviij*). Collegimus audaciam non solum de tanti Patris oraculo, sed et de revelationibus ad fratres nostros factis, necnon et de miraculis aperte in conspectu nostro patris; et ad sacræ pausationis locum, præmisso jejunio et oratione generali, feria sexta hebdomadæ tertiæ adventus Domini, nocte imminente, cum paucis fratribus accessimus; dehinc fodientes, duos sarcophagos non longo a se intervallo alterum super alterum invenimus, qui et ipsi erant intra quatuor parietes intrinsecus sibi oppositos, pulcherrimos quidem, et ex laterculis pictis compositos cæmento optimo plano et rubeo litos. Primo sarcophagorum vigilia natalis Domini post missam secreta aperto, nihil prorsus in eo invenimus. In inferiori autem die natalis Innocentium, post matutinas, quod querebatur inventum est. Porro a religiosis personis id sani consilii accepimus, ut celebris illa tam sancti corporis exaltatio, seu de loco in locum translatio usque ad adventum domini regis differretur.

ANNO DOMINI MCLXXXI

GUALTERUS

PRIOR S. VICTORIS PARISIENSIS

NOTITIA

(FABRIC., *Biblioth. med. et inf. Lat.*, ed. Mansi, t. III, p. 118.)

Gualterus, prior S. Victoris Paris., scriptor quatuor librorum multa scita digna continentium quorum exempla bina mss. in biblioth. S. Victoris Paris. vidisse se testatus est Lauvojus *De varia Aristotelis fortuna* cap. 3, pag. 29: *Contra manifestas et damnatas etiam in conciliis hæreses, quas sophistar Abælardus, Lombardus, Petrus Pictavinus et Gilbertus Porretanus, quatuor labyrinthi Franciæ, uno spiritu Aristotelico affati, libris sententiarum suarum acuunt, limant, roborant. Vixit. circa annum 1180. Vide Bulæum tom. II Hist. Academ. Paris., pag. 404-629. Mabillonius in Analectis, pag. 54 nov. edit., meminit libri hujus Gualteri (1), quem non priorem, sed abbatem nominat, scripsisse vero ait libros quatuor contra quatuor labyrinthos Franciæ, id est Abælardum, Petrum Lombardum, Petrum Pictaviensem et Gilbertum Porretanum; refert etiam ibi fragmentum ex eodem libro desumptum de Abælardo Mansi.¹*

(1) *Patr.* t. CLXVI, in Abbaudo. Vide etiam notas D. Mathoud ad Robertum Pullum, *Patr.* t. CLXXXVI, col. 1047 et 1062.